

Mojoj Bosni, od Njene Alme....

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Thursday, January 6, 2011 at 2:41pm

Badnje se vece, ono pravoslavno, natkrilo nad Bosnom, onom Srebrenom...Iako poticem iz casne, pravoslavne familije, od Solesa i Vukovica, nikad mi nije to, iz prica mojih baka, magicno vece, bilo sveto. A veceras, eto, nakon 46 godina nekakva zamaljskog iskustva, jeste...

Da li moju dusu vodi tuga zbog preranog odlaska moga sina, ili, sreca sto sam ga imala punih 20 godina, ne znam...Samo znam, da ta moja dusa, tananija no ikad, grandiozna do bola, ima nesto da mi kaze...Ima nesto da nam kaze...I slusam je, i sve nesto se dvoumim, i, kao konsultujem ono malo racija sto mi je ostalo, i opet, ona pobjeduje...Jaca je...

Do prije tri mjeseca i pet dana sjela bih, sigurno, poslije vecere, sa Senadom, Sandrom i Tinom; rekla im sta osjecam, sta mislim i znam...Zagrlili bi me sva trojica, izljubili...Jedan bi od njih rekao "moja mala mama", jedan bi rekao "moja lijepa mama", a onaj treci bi rekao "Radmila, Radmila, zaboravi Bosnu"...

A, kako cu...Bosna me je rodila, Bosna me je voljela, znala me i povrijediti, ali, kad te tvoj povrijedi, oprastas...Lako, i uvijek..

Koliko god, oni koji nisu, na svu sreću, nadzivali svoje dijete, milsili da sam lujka, da sam eto, kao otkacila, ja znam da je moj sin sa mnom, svuda oko mene, a znam da mu je dom bio i bice moja dusa..On je imao tu svoju kratku i briljantnu misiju ovdje, među nama...Njegove su rijeci ostavile traga, i, dok je mene njegove ce poruke doticati duse cijele planete, pa i moje Bosne...

Svakoga jutra, k'o i svakoj Bosanki, dan mi pocinje s turskom kafom, ovdje, u Americi...Jos uvijek meljem, zakuhavam, doljevam...Ova americka mi dode k'o caj od kafe...Onda sjednem na "svoje" mjesto, otvorim laptop, kazem slici svoga Tina:

"Dobro jutro, ljubavi mamina", i onda, nas dvoje, polako, uz prvu solju, (fildzan mi vazda bio premalen) razmjenjujemo misli, molimo se za sve ljude, biljke, zivotinje, molimo se za nasu planetu Zemlju, i nekako, pukusavamo naci nacin da Ljubav njome zavlada...Bring Love to Life...Na drugu solju, ako je tu, zovnem i Senada, nesto kao planiramo dan...Bježimo iz nase sumaglice u neki normalan zivot...Tamo neciji...

U sred decembra, vec nam, proste godine, Tin i ja smo se molili za nasu Almu...K'o i svi nasi, moji, prijatelji na FB.

Decembra dvadeset petog, bozicno jutro, onog drugog Bozica, ili prvog, kafa, otvaranje kompjutera, Tinova slika zraci, znam, elektricna energija, energijom....Ja uputim njoj svoju prvu misao, i ne dovrsim je, vrati mi se njegova...Nema to vise smisla, mama...

Zbunjena, odem online...Vidim...

Taj sam dan, Bozic, u Americi veci i od Nove Godine, proplakala, prevristala...Za Rejhanom, najvise...Meni drago stvorenje, prijateljica iz mladosti, ude u Klub, nas, u koji ni jedna majka nikad ne bi, a jednom kad udes, clanstvo se ne brise...

I vidjeh, taj dan, moju Bosnu kako place...Onu Bosnu sto je u ljubavi sa Almom bila cijelu godinu. Onu Bosnu, sto se za njen osmijeh borila muski...Vidjeh nas Bosance, tamo kod kuce, i ovamo, po svijetu razasute...Osjetih, napokon, snagu Bajaginih "bisera po svijetu"...I jesmo. I jesmo razasuti, al' i jesmo Bosanci...Neki smo i Jugo-nostalgicari, al' to mu opet dode na sretna djetinjstva i mladosti provedene u Bosni...

Narednih jutara, narednih razgovora s Tinom (ako moj Senad ovo cita, reci ce, Radmila mislim da je vrijeme da posavjetujemo nekoga) vidjeli smo ljubav Bosne prema njenoj, kako neko lijepo rece, Princezi Zelenih Ociju...Ali, na zalost, vidjeli smo i tu neku papirologiju, granice, zakone...Meni moj Tin, Dusa Moja, pokusava svakoga jutra reci - Pa zar ne vidis...

Ne vidim i ne razumijem...Kao ima i tu nesto dobro...Citav sam zivot mislila da u svemu, i u najvecoj nevolji ima nesto dobro, ako nista drugo, naucena lekcija, bolno, ali novo iskustvo. Do 2.oktobra...Onda opet, polako, nalazeci Tinove tekstove i pjesme, mislim, Boze, pa, mozda i ima...

I onda, jedno jutro,Dusa Moja posalje jasnu poruku onom dijelu mozga koji je jos u kakvoj-takvoj funkciji...

Bosno, zar ne vidis...Alma te je u svojoj zelji za zivotom, ujedinila u Ljubavi...Drzi se Bosno njene poruke...

Ona, s njenih 18 godina, ima vecu moc i od Daytona, i od svih politickih "lidera"; ona je Ljubav, ona je Bosna...

Radost i sreca porodica Hadzic i Alagic, ko ih zna, bice mi svjedok, starih i "upitanih" bihackih porodica, islamske vjeroispovijesti. Ona, Alma, po nekima "hraniteljica", po nekima "boginja duge - povezuje Nebo i Zemlju", "vjeri odana", "jabuka" - svoju je misiju medu nama zavrсила na katolicki Bozic, a eto, posljednji isprcaj je na onaj drugi, ili ovaj, pravoslavni Bozic...

I zato Bosno, dok lijes svoje srebrene bisere za nasom dragom djevojicom, lijepom i ponosnom djevojkom, svojom Bosankom, nasom Almom - primi njenu poruku, poruku Ljubavi. Obgri je od Une do Drine, od onog vala jadranskog u Neumu nasem do oblutka, na sjeveru, u Savi...

Tvoja Radmila

P.S.

Molim Te, Bosno moja, ako ikako mozes, prosljedi Alminu poruku svojim politicarima...Svih "entiteta" ..